

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ

Vedic Literature of Ancient India

ଉପନିଷଦ

(ଉପନିଷତ୍)

Upanishad / उपनिषत्

୧୦୮ ଉପନିଷଦ (ଭାଗ – ୫)

108 Upanishad (Vol – 5)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଉପଦେଷ୍ଟା

ପଣ୍ଡିତ ଶ୍ରୀ ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମିଶ୍ର

ସଂପାଦକ, ହିନ୍ଦୁ ମହାସଭା, ଓଡ଼ିଶା ଶାଖା

ବେଦ ଉପନିଷଦ

ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ 'ବେଦ ଯୁଗ'ର ଶେଷ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା । ଉପନିଷଦ 'ଷଦ' ଶବ୍ଦରୁ ଆସିଅଛି, ଷଦ ଅର୍ଥାତ 'ବସିବା', ଏଥିରେ ପୂର୍ବରେ 'ଉପ' ଓ 'ନି' କୁ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଅର୍ଥାତ 'ଉପ' ର ଅର୍ଥ ପାଖରେ , 'ନି' ର ଅର୍ଥ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ, ତେଣୁ ଉପ-ନି-ଷଦ, ଯାହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସିବା, ଅର୍ଥାତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ସହିତ ଗୁରୁଙ୍କ ପାଖରେ ବସି ବେଦର ଶେଷ ଭାଗ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା । ଉପନିଷଦକୁ ବେଦର ଚତୁର୍ଥ ସ୍ତର ବା ଅଂଶ ବୋଲି କୁହାଯାଏ ।

ଯେହେତୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ବେଦର ଅନ୍ତ ଆଡ଼କୁ ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ 'ବେଦାନ୍ତ' ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଏ । ଅଧିକାଂଶ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକର ବିଷୟବସ୍ତୁ 'ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା' ଓ 'ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' ଉପରେ ଆଧାରିତ । ଏହାକୁ ଅନେକ ଗବେଷକ ବା ପଣ୍ଡିତ ବା ଜ୍ଞାନୀମାନେ ଅନେକ ଆଖ୍ୟା ଦେଇଛନ୍ତି ଯଥା – 'ଆଦି ଶଙ୍କରାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହାକୁ 'ଆତ୍ମ ଓ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା' କହିଛନ୍ତି, 'ମାକ୍ଷ ମୁଲ୍ଲେର୍' ଓ 'ପାଉଲ୍ ଦେଉସାନ୍' ଏହାକୁ 'ଗୁପ୍ତ ଶିକ୍ଷା', ଓ 'ପାଟ୍ରିକ୍ ଓଲିଭେଲ୍ଲେ' 'ଲୁକ୍କାୟିତ ଅର୍ଥ', ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ।

ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଯେଉଁ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଶିକ୍ଷା ଓ ଗୁରୁଭକ୍ତି ଠିକ୍ ରହୁଥିଲା, ସେମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଉପନିଷଦ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ କରିବାର ସୁଯୋଗ ମିଳୁଥିଲା । ସେଇଥିପାଇଁ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କୁ "ଗୁପ୍ତ ବିଦ୍ୟା" କୁହାଯାଏ ।

ଇତିହାସକାର ଓ ଗବେଷକ ମାନଙ୍କ ଅନୁସାରେ ବେଦରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହିସବୁ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦ ଅଧୀନରେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଅନୁସାରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ବିଭକ୍ତିକରଣର ପଦ୍ଧତି ଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ । ଅର୍ଥାତ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବେଦର ମୁଖ୍ୟ, ସାମାନ୍ୟ, ସନ୍ନ୍ୟାସ, ଶାକ୍ତ, ବୈଷ୍ଣବ, ଶୈବ, ଓ ଯୋଗ ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକ ଅଛି । (ତଳେ ଦିଆଯାଇଥିବା ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଏହାର ସଂକ୍ଷିପ୍ତକରଣ ପାଇ ପାରିବେ)

ଏସବୁ ଉପନିଷଦ ଭିତରୁ ଦଶୋପନିଷଦ, ଅର୍ଥାତ ୧୦ଟି ଉପନିଷଦକୁ 'ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ' ଭାବରେ ମାନନ୍ତି, ଏଥିରେ, ପରେ ଆଉ ୩ଟି ଉପନିଷଦ ଯୋଗ କରାଯାଇ ଏହାକୁ ୧୩ଟି କରିଦିଆଗଲା । ତେଣୁ ୧୩ଟି ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦ, ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲେ - (ଦଶୋପନିଷଦ) - ଈଶ, କେନ, କଠ, ପ୍ରଶ୍ନ, ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଐତରେୟ, ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ ଓ ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, (ଅତିରିକ୍ତ) - କୌଷୀତକି, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଓ ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ।

ବେଦ - ଉପନିଷଦ ସଂଗଠନ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ନ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଉକ୍ ବେଦ	୧୦	ଐତରେୟ, କୌଷୀତକି	ଆତ୍ମବୋଧ, ମୁକ୍ତଲ	ନିର୍ବାଣ	ତ୍ରିପୁରା, ସୌଭାଗ୍ୟଲକ୍ଷ୍ମୀ, ବହୁତ,	-	ଅକ୍ଷମାଳିକା	ନାଦବିନ୍ଦୁ
ସାମବେଦ	୧୨	ଛାନ୍ଦୋଗ୍ୟ, କେନ	ବକ୍ରସୂତୀ, ମହା, ସାବିତ୍ରୀ,	ଆରୁଣେୟ, ମୈତ୍ରେୟ, ସଂନ୍ୟାସ, କୁଣ୍ଡିକା	-	ବାସୁଦେବ, ଅବ୍ୟକ୍ତ	ରୁଦ୍ରାକ୍ଷଜୀବା ଲ, ଜବାଳି	ୟୋଗଚୂଡ଼ାମଣି, ଦର୍ଶନ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	୩୨	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ,	ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି	ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶ୍ରୁତି	ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ	ନାରାୟଣ, କଳି ସତ୍ତରଣ	କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ	ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁରିକା, ଧାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ୟୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ୟୋଗଶିଖା, ୟୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	୧୮	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୁକ୍ତିକା	ଜୀବାଲ, ଭିକ୍ଷୁକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ୟାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଶାବ୍- ୟାୟନୀୟ,	-	ତାରସାର	-	ଅଦ୍-ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ବେଦ	ସଂଖ୍ୟା	ମୁଖ୍ୟ	ସାମାନ୍ୟ	ସନ୍ଧ୍ୟାସ	ଶାକ୍ତ	ବୈଷ୍ଣବ	ଶୈବ	ଯୋଗ
ଅଥର୍ବ ବେଦ	୩୨	ମୁଣ୍ଡକ, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ, ପ୍ରଶ୍ନ,	ଆତ୍ମା, ସୂକ୍ଷ୍ମ, ପ୍ରାଣାଗ୍ନିହୋତ୍ର	ଆଶ୍ୱମେଧ, ନାରଦପରିବ୍ରାଜକ, ପରମହଂସ, ପରମହଂସ ପରିବ୍ରଜକ, ପରଂବ୍ରହ୍ମ,	ସୀତା, ଦେବୀ, ତ୍ରିପୁରାତାପିନୀ, ଭାବନ	ନୃସିଂହ ତାପନୀୟ, ମହାନାରାୟଣ, ରାମ ରହସ୍ୟ, ରାମ ତାପନୀୟ, ଗୋପାଳ- ତାପନୀ, କୃଷ୍ଣ, ହୃୟଗ୍ରୀବ, ଦତ୍ତାତ୍ରେୟ, ଗରୁଡ଼	ଅଥର୍ବସିରସ, ଅଥର୍ବଶିଖା, ବୃହଜ୍ଜାବାଳ, ଶରଭ, ଭୃଗୁଜାବାଳ, ଗଣପତ୍ୟର୍ଥବ ଶୀର୍ଷ	ଶାନ୍ତିଲ୍ୟ, ପଶୁପତିବ୍ରହ୍ମ, ମହାବାକ୍ୟ
ସମୁଦାୟ	୧୦୮	୧୩	୨୧	୧୯	୮	୧୪	୧୩	୨୦

ପ୍ରୀୟ ପାଠକ,

ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଉପନିଷଦ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସାମାନ୍ୟ ଅନ୍ତର ପରିଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥାଏ, ଏହା ଭୁଲ୍ କିମ୍ବା ତୃଟିଯୁକ୍ତ ନୁହେଁ, ଏହା କେବଳ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ସଂସ୍କରଣ ଅଟେ । ଏହି ଉପନିଷଦ ସଂସ୍କରଣରେ ୧୯୪୮ ମସିହାରେ ପ୍ରକାଶିତ "ଇଶାଦି ବିଂଶୋତ୍ତରଶତୋପନିଷଦଃ" ପୁସ୍ତକ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି ।

ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ ସମସ୍ତ ସାବଧାନ, ଓ ଯତ୍ନର ସହିତ ଓଡ଼ିଆରେ ରୂପାନ୍ତର କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ଭୁଲ୍ ବା ତୃଟି ରହିଥାଇପାରେ, ଯଦି କିଛି ତୃଟି ରହିଯାଇଥାଏ, ତାହା ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଆଶାକରୁଛି, ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ଜ୍ଞାନଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ, ତଥା ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୧୦.୦୯.୨୦୨୧

ଗଣେଶ ଚତୁର୍ଥୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

ସଂସାରଫଳ, ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା

ଯୋଗ ଉପନିଷଦ

(Yoga Upanishad)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ଅମୃତନାଦ ଉପନିଷଦ

(Amrutanaadopanishat / Amrutanaada Upanishad)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ

Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)

ଶ୍ରୀମତୀ ସସ୍ମିତା ମହାପାତ୍ର

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦକ

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀମତୀ ସସ୍ମିତା ମହାପାତ୍ର

ସମ୍ପାଦିକା - "ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି"

ଭୁବନେଶ୍ୱର, ଓଡ଼ିଶା

mohapatrasasmita89@yahoo.in

ଅମୃତନାଦୋପନିଷତ୍ / ଅମୃତନାଦ ଉପନିଷଦ

॥ ଅଥ ଅମୃତନାଦୋପନିଷତ୍ ॥

ଅମୃତନାଦୋପନିଷତ୍-ପ୍ରତିପାଦ୍ୟଂ ପରାକ୍ଷରମ୍ ।
ତ୍ରେପଦାନନ୍ଦସାମ୍ରାଜ୍ୟଂ ହୃଦି ମେ ଭାତୁ ସଂତତମ୍ ॥

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକ୍ତୁ । ସହ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ କରବାବହୈ ।
ତେଜସ୍ବିନାବଧୀତମସ୍ତୁ ମା ବିଦ୍ବିଷାବହୈ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

ଶାସ୍ତ୍ରାଣ୍ୟଧୀତ୍ୟ ମେଧାବୀ ଅଭ୍ୟସ୍ୟ ଚ ପୁନଃ ପୁନଃ ।
ପରମଂ ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟାୟା ଭକ୍ତାବନ୍ନାନ୍ୟଥୋସ୍ତୈଜେତ୍ ॥ ୧ ॥

ଓଂକାରଂ ରଥମାରୁହ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁଂ କୃତ୍ବାଥ ସାରଥୀମ୍ ।
ବ୍ରହ୍ମଲୋକପଦାନ୍ୱେଷୀ ରୁଦ୍ରାରାଧନତପ୍ତରଃ ॥ ୨ ॥

ତାବଦ୍ରଥେନ ଗନ୍ତବ୍ୟଂ ଯାବଦ୍ରଥପଥି ଛିତଃ ।
ଛିତ୍ତା ରଥପଥସ୍ଥାନଂ ରଥମୁସ୍ତୈଜ୍ୟ ଗଚ୍ଛତି ॥ ୩ ॥

ମାତ୍ରାଲିଙ୍ଗପଦଂ ତ୍ୟକ୍ତ୍ବା ଶବ୍ଦବ୍ୟଞ୍ଜନବର୍ଜିତମ୍ ।
ଅସ୍ପରେଶ ମକାରେଶ ପଦଂ ସୁକ୍ଷ୍ମଂ ଚ ଗଚ୍ଛତି ॥ ୪ ॥

ଶବ୍ଦାଦିବିଷୟଃ ପଞ୍ଚ ମନଶ୍ଚୈବାତିଚଞ୍ଚିଲମ୍ ।
ଚିତ୍ତୟେଦାତ୍ମନୋ ରଶ୍ମୀନ୍ପ୍ରତ୍ୟାହାରଃ ସ ଉଚ୍ୟତେ ॥ ୫ ॥

ପ୍ରତ୍ୟାହାରସ୍ତଥା ଧ୍ୟାନଂ ପ୍ରାଣାୟାମୋଽଥ ଧାରଣା ।
ତର୍କଶ୍ଳେଷ ସମାଧିଶ୍ଚ ଷଡ଼ଙ୍ଗୋ ଯୋଗ ଉଚ୍ୟତେ ॥ ୭ ॥

ୟଥା ପର୍ବତଧାତୁନାଂ ଦହ୍ୟନ୍ତେ ଧମନାନ୍ତୁଲାର୍ଥେ ।
ତଥେନ୍ଦ୍ରିୟକୃତା ଦୋଷା ଦହ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରାଣନିଗ୍ରହାତ୍ ॥ ୮ ॥

ପ୍ରାଣାୟାମୈର୍ଦହେଦୋଷାନ୍ନାରଣାଭିଶ୍ଚ କିଲ୍-ବିଷମ୍ ।
(ପ୍ରତ୍ୟାହାରେଣ ସଂସର୍ଗାନ୍ଧ୍ୟାନେନାନୀଶ୍ଵରାନ୍-ଶୁଣାନ୍) ॥ ୮ ॥

କିଲ୍-ବିଷଂ ହି କ୍ଷୟଂ ନୀତ୍ଵା ରୁଚିରଂ ଚୈବ ଚିତ୍ତୟେତ୍ ॥ ୯ ॥

ରୁଚିରେ ରେଚକଂ ଚୈବ ବାୟୋରାକର୍ଷଣଂ ତଥା ।
ପ୍ରାଣାୟାମାୟୟଃ ପ୍ରୋକ୍ତା ରେଚକପୁରକକୁମ୍ଭକାର୍ଥେ ॥ ୧୦ ॥

ସବ୍ୟାହୃତିଂ ସପ୍ରଣବାଂ ଗାୟତ୍ରୀଂ ଶିରସା ସହ ।
ତ୍ରିଃ ପଠେଦାୟତପ୍ରାଣଃ ପ୍ରାଣାୟାମଃ ସ ଉଚ୍ୟତେ ॥ ୧୧ ॥

ଉତ୍ତ୍ଷିପ୍ୟ ବାୟୁମାକାଶଂ ଶୂନ୍ୟଂ କୃତ୍ଵା ନିରାତ୍ମକମ୍ ।
ଶୂନ୍ୟଭାବେନ ଯୁଷ୍ଠୀୟାଦ୍ରେଚକସ୍ୟେତି ଲକ୍ଷଣମ୍ ॥ ୧୨ ॥

ନୋକ୍ଷ୍ଠସେନ୍ନାନୁକ୍ଷ୍ଠସେନ୍ନୈବ ଗାତ୍ରାଣି ତ ନ ଚାଲୟେତ୍ ।
ଏବଂ ବାୟୁର୍ଗ୍ରହୀତବ୍ୟଃ ପୁରକସ୍ୟେତି ଲକ୍ଷଣମ୍ ॥ ୧୩ ॥

ବକ୍ତ୍ରେଶୋପୁଲନାଲେନ ବାୟୁଂ କୃତ୍ଵା ନିରାଶ୍ରୟମ୍ ।
ଏବଂ ବାୟୁର୍ଗ୍ରହୀତବ୍ୟଃ କୁମ୍ଭକସ୍ୟେତି ଲକ୍ଷଣମ୍ ॥ ୧୪ ॥

ଅନ୍ଧବପୁଶ୍ୟ ରୂପାଣି ଶୃଣୁ ଶବ୍ଦମକର୍ଣ୍ଣବତ୍ ।
କାଷ୍ଠବପୁଶ୍ୟ ତେ ଦେହଂ ପ୍ରଶାନ୍ତସ୍ୟେତି ଲକ୍ଷଣମ୍ ॥ ୧୫ ॥

ମନଃ ସଂକଳ୍ପକଂ ଧ୍ୟାତ୍ବା ସଂକ୍ଷିପ୍ୟାତ୍ମନି ବୁଦ୍ଧିମାନ୍ ।
ଧାରୟିତ୍ବା ତଥାତ୍ମାନଂ ଧାରଣା ପରିକୀର୍ତ୍ତିତା ॥ ୧୬ ॥

ଆଗମସ୍ୟାବିରୋଧେନ ଉତ୍ତନଂ ତର୍କ ଉଚ୍ୟତେ ।
ୟଂ ଲବ୍ଧ୍ବାପ୍ୟବ ମନ୍ୟେତ ସ ସମାପିଃ ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତଃ ॥ ୧୭ ॥

ଭୂମିଭାଗେ ସମେ ରମ୍ୟେ ସର୍ବଦୋଷବିବର୍ଜିତେ ।
କୃତ୍ବା ମନୋମୟୀଂ ରକ୍ଷାଂ ଜପ୍ତ୍ବା ତୈବାଥ ମଣ୍ଡଳେ ॥ ୧୮ ॥

ପଦ୍ମକଂ ସ୍ୱସ୍ତିକଂ ବାପି ଭଦ୍ରାସନମଥାପି ବା ।
ବଜ୍ରା ଯୋଗାସନଂ ସମ୍ୟଗୁତ୍ତରାଭିମୁଖସ୍ଥିତଃ ॥ ୧୯ ॥

ନାସିକାପୁଟମଙ୍ଗୁଲ୍ୟା ପିଧାୟୈକେନ ମାରୁତମ୍ ।
ଆକୃଷ୍ୟ ଧାରୟେଦଗ୍ନିଂ ଶବ୍ଦମେବାଭିଚିନ୍ତୟେତ୍ ॥ ୨୦ ॥

ଓମିତ୍ୟେକାକ୍ଷରଂ ବ୍ରହ୍ମ ଓମିତ୍ୟେକେନ ରେଚୟେତ୍ ।
ଦିବ୍ୟମନ୍ତ୍ରେଣ ବହୁଶଃ କୁର୍ଯ୍ୟାଦାତ୍ମମଲରୂପିମ୍ ॥ ୨୧ ॥

ପଶ୍ଚାଦ୍ଧ୍ୟାୟେତ ପୂର୍ବୋକ୍ତଂ କ୍ରମଶୋ ମନ୍ତ୍ର ନିର୍ଦ୍ଦିଶେତ୍ ।
ସ୍ଥୂଳାତିସ୍ଥୂଳମାତ୍ରାୟାଂ ନାତିମୂର୍ଧ୍ୱମତିକ୍ରମଃ ॥ ୨୨ ॥

ତିର୍ଯ୍ୟଗ୍ମୂର୍ଧ୍ୱମଧୋ ଦୃଷ୍ଟିଂ ବିନିର୍ଧାର୍ଯ୍ୟ ମହାମତିଃ ।
ସ୍ଥିର ସ୍ଥାୟୀ ବିନିଷ୍କମ୍ ତଦା ଯୋଗଂ ସମଭ୍ୟସେତ୍ ॥ ୨୩ ॥

ତାଲ ମାତ୍ରା ତଥା ଯୋଗୋ ଧାରଣା ଯୋଜନଂ ତଥା ।
ଦ୍ୱାଦଶମାତ୍ରୋ ଯୋଗସ୍ତୁ କାଳତୋ ନିୟତଃ ସ୍ଥିତଃ ॥ ୨୪ ॥

ଅଯୋଷମବ୍ୟଞ୍ଜନମସ୍ୱରଂ ଚ ଅକ୍ଷତାଲ୍ଲୋଷ୍ଟମନାସିକଂ ଚ ।
ଅରେଫଜାତମୁଭୟୋଷ୍ଟବର୍ଜିତଂ ଯୁଦକ୍ଷରଂ ନ କ୍ଷରତେ କଦାଚିତ୍ ॥ ୨୫ ॥

ଯେନାସୌ ପଶ୍ୟତେ ମାର୍ଗଂ ପ୍ରାଣସ୍ତେନ ହି ଗଚ୍ଛତି ।
ଅତସ୍ତମଭ୍ୟସେନ୍ନିତ୍ୟଂ ସନ୍ନାର୍ଗଗମନାୟ ବୈ ॥ ୭୬ ॥

ହୃଦ୍ଧାରଂ ବାୟୁଦ୍ଧାରଂ ଚ ଉର୍ଧ୍ବଦ୍ଧାରମତଃ ପରମ୍ ।
ମୋକ୍ଷଦ୍ଧାରଂ ବିଲଂ ଚୈବ ସୁଷିରଂ ମଣ୍ଡଲଂ ବିଦୁଃ ॥ ୭୭ ॥

ଭୟଂ କ୍ରୋଧମଥାଲସ୍ୟମତିସ୍ବପ୍ନାତିଜାଗରମ୍ ।
ଅତ୍ୟାହାରମନାହାରଂ ନିତ୍ୟଂ ଯୋଗୀ ବିବର୍ଜୟେତ୍ ॥ ୭୮ ॥

ଅନେନ ବିଧିନା ସମ୍ୟକ୍ତିତ୍ୟମଭ୍ୟସତଃ କ୍ରମାତ୍ ।
ସ୍ବୟମୁପୁଦ୍ୟତେ ଜ୍ଞାନଂ ତ୍ରିଭିର୍ମାସୈର୍ନ ସଂଶୟଃ ॥ ୭୯ ॥

ଚତୁର୍ଭିଃ ପଶ୍ୟତେ ଦେବାନ୍ପଞ୍ଚଭିସ୍ତୁଲ୍ୟବିକ୍ରମଃ ।
ଇଚ୍ଛୟାପ୍ନୋତି କୈବଲ୍ୟଂ ଷଷ୍ଠେ ମାସି ନ ସଂଶୟଃ ॥ ୮୦ ॥

ପାର୍ଥବଃ ପଞ୍ଚମାତ୍ରାଣି ଚତୁର୍ମାତ୍ରାଣି ବାରୁଣଃ ।
ଆଗ୍ନେୟସ୍ତୁ ତ୍ରିମାତ୍ରାଣି ବାୟବ୍ୟସ୍ତୁ ଦ୍ବିମାତ୍ରକଃ ॥ ୮୧ ॥

ଏକମାତ୍ରସ୍ତଥାକାଶୋ ହ୍ୟର୍ଧମାତ୍ରଂ ତୁ ଚିତ୍ତୟେତ୍ ।
ସିଦ୍ଧିଂ କୃତ୍ବା ତୁ ମନସା ଚିତ୍ତୟେଦାତ୍ମନାତ୍ମନି ॥ ୮୨ ॥

ତ୍ରିଂଶପୂର୍ବାଙ୍ଗୁଲଃ ପ୍ରାଣୋ ଯତ୍ର ପ୍ରାଣଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତଃ ।
ଏଷ ପ୍ରାଣ ଇତି ଖ୍ୟାତୋ ବାହ୍ୟପ୍ରାଣଃ ସ ଗୋଚରଃ ॥ ୮୩ ॥

ଅଶୀତିଃଶ୍ବଶ ଶତଂ ଚୈବ ସହସ୍ରାଣି ତ୍ରୟୋଦଶ ।
ଲକ୍ଷଶ୍ଚୈକୋଽପି ନିଃଶ୍ବାସ ଅହୋରାତ୍ରପ୍ରମାଣତଃ ॥ ୮୪ ॥

ପ୍ରାଣ ଆଦ୍ୟୋ ହୃଦି ସ୍ଥାନେ ଅପାନସ୍ତୁ ପୁନର୍ଗୁଦେ ।
ସମାନୋ ନାଭିଦେଶେ ତୁ ଉଦାନଃ କଣ୍ଠମାଗ୍ନିତଃ ॥ ୮୫ ॥

ବ୍ୟାନଃ ସର୍ବେଷୁ ଚାକ୍ଷେଷୁ ସଦା ବ୍ୟାବୃତ୍ୟ ତିଷ୍ଠତି ।
ଅଥ ବର୍ଣ୍ଣାସୁ ପଞ୍ଚାନାଂ ପ୍ରାଣାଦୀନାମନୁକ୍ରମାତ୍ ॥ ୩୬ ॥

ରକ୍ତବର୍ଣ୍ଣମଣିପ୍ରଖ୍ୟଃ ପ୍ରାଣୋ ବାୟୁଃ ପ୍ରକୀର୍ତ୍ତିତଃ ।
ଅପାନସ୍ତସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ତୁ ଇନ୍ଦ୍ରଗୋପସମପ୍ରଭଃ ॥ ୩୭ ॥

ସମାନସ୍ତତ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ତୁ ଗୋକ୍ଷୀରଧବଲପ୍ରଭଃ ।
ଆପାଣ୍ଡୁର ଉଦାନଶ୍ଚ ବ୍ୟାନୋ ହ୍ୟର୍ଚ୍ଚସମପ୍ରଭଃ ॥ ୩୮ ॥

ୟସ୍ୟୈଷ ମଣ୍ଡଳଂ ଭିତ୍ତ୍ୱା ମାରୁତୋ ଯାତି ମୂର୍ଧନି ।
ୟତ୍ର ତତ୍ର ମିୟେଦ୍ୱାପି ନ ସ ଭୂୟୋଽଭିଜାୟତେ ନ ସ ଭୂୟୋଽଭିଜାୟତ ଇତ୍ୟୁପନିଷତ୍ ॥ ୩୯ ॥

ଓଁ ସହ ନାବବତୁ । ସହ ନୌ ଭୁନକ୍ତୁ । ସହ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ କରବାବହୈ ।
ତେଜସ୍ୱିନାବଧୀତମସୁ ମା ବିଦ୍ୱିଷାବହୈ ॥
ଓଁ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ॥

॥ ଇତି ଅମୃତନାଦୋପନିଷତ୍ସମାପ୍ତା ॥

